

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُلْكَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
مُلْكَ الْجَنَّاتِ وَمُلْكَ الْمَلَائِكَةِ
مُلْكَ الْأَنْعَمِ وَمُلْكَ الْأَنْوَمِ
مُلْكَ الْأَنْوَمِ وَمُلْكَ الْأَنْوَمِ
مُلْكَ الْأَنْوَمِ وَمُلْكَ الْأَنْوَمِ

دانشگاه اصفهان

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی تربیت بدنی و علوم ورزشی

تأثیر بازی‌های حرکتی کودکانه بر بیبود نشانگان بیش فعالی – کمبود توجه

استاد راهنما:

دکتر احمد رضا موحدی

استادان مشاور:

دکتر شیلا صفوی همامی

دکتر احمد عابدی

پژوهشگر:

رضا امانی

اسفند ماه ۱۳۹۱

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتكارات
و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه
متعلق به دانشگاه اصفهان است.

دانشگاه اصفهان

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته‌ی تربیت بدنی و علوم ورزشی گرایش رفتار حرکتی آقای رضا امانی

تحت عنوان

تأثیر بازی‌های حرکتی کودکانه بر بیبود نشانگان بیش فعالی – کمبود توجه

در تاریخ ۹۱/۱۲/۱۶ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه عالی به تصویب نهایی رسید.

امضا	۱- استاد راهنمای پایان نامه، دکتر احمد رضا موحدی با مرتبه علمی استادیار
امضا	۲- استاد مشاور پایان نامه، دکتر شیلا صفوی همامی با مرتبه علمی استادیار
امضا	۳- استاد مشاور پایان نامه، دکتر احمد عابدی با مرتبه علمی استادیار
امضا	۴- استاد داور داخل گروه، دکتر مریم نژاکت الحسینی با مرتبه علمی استادیار
امضا	۵- استاد داور خارج گروه، دکتر سالار فرامرزی با مرتبه علمی استادیار

امضای مدیر گروه

پاپکنواری

سپاس بی‌حدایزد را سند که بنی‌آدم را صاحب علم و قلم نمود تا کرامتی دخیر یابند.

بر خود لازم می‌دانم از تلاش‌های ارزشمند عزیزانی که در بهترین این پژوهش سهیم بوده‌اند تقدیر و تشکر نمایم:

از جناب آقای دکتر احمد صامدی استاد راهنمای این پژوهش که با حیات هم‌جانبه و راهنمایی‌های ارزشمند شان در تامی مرحله تحقیق یاری ام نمودند.

از استاد مشاور پیمان نامه خانم دکتر شیلا صفوی و آقای دکتر احمد عابدی استاد مشاور پیمان نامه که زحات زیادی را در انجام این پژوهش متحمل شدند.

از خانواده‌های محترم کودکان ADHD بخطاب همکاری بسیار صمیمانه‌شان، از مسئولین محترم آموزش و پرورش استان کرمانشاه به جمیعت همکاری و

فرام نمودن شرایط انجام این پژوهش، از خانواده‌ی عزیزم،

واز کمی عزیزانی که نوعی درگاه بـایجـاب در انجام این تحقیق سهیم بوده‌اند تقدیر و تشکر می‌نمایم.

تعدیم:

صاحبان فضل و معرفت که روشنی نخش عرصه‌ی گیتی شدند

آنکه به ما آموختند و در کشکش دھرو عرصه‌ی پر تکاوی حیات،

خالصانه در خدمت تعالی انسان بوده‌اند.

هدف: هدف از انجام پژوهش حاضر تعیین تأثیر بازی‌های حرکتی کودکانه بر بهبود مشکلات توأم با نقص توجه – بیش فعالی در کودکان مبتلا به این اختلال بوده است.

روش: پژوهش حاضر از نوع نیمه تجربی می‌باشد. جامعه آماری پژوهش شامل ۳۰ نفر از دانش آموزان پسر مبتلا به بیش فعالی – کمبود توجه مقطع ابتدایی شهر کرمانشاه در سال تحصیلی ۹۱-۹۰ بودند (رده سنی ۱۱-۸ سال). آزمودنی‌ها پس از یکسان‌سازی با توجه به متغیرهای سن، جنسیت و میزان اختلال بیش فعالی – کمبود توجه در دو گروه تجربی (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) قرار گرفتند. شرکت کنندگان در گروه تجربی به مدت ۶ هفته (۱۸ جلسه هر جلسه ۵۰ دقیقه) در بازی‌های حرکتی کودکانه شرکت کردند. تغییرات در مشکلات توأم با بیش فعالی – کمبود توجه شامل پرخاشگری – بیش فعالی، اضطراب و افسردگی، ناسازگاری اجتماعی، رفتارهای ضد اجتماعی و کمبود توجه از طریق پرسشنامه اختلالات رفتاری را ترا را در پیش آزمون و دو روز پس از اتمام بازی‌ها در پس آزمون مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. برای تحلیل داده‌ها از آزمون‌های آماری تحلیل کوواریانس، تحلیل واریانس مختلط دو عاملی، t مستقل و t همبسته استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که شرکت در بازی‌های حرکتی منجر به کاهش معنادار در شدت بروز پرخاشگری – بیش فعالی، اضطراب و افسردگی، ناسازگاری اجتماعی، رفتارهای ضد اجتماعی و بهبود توجه در گروه تجربی شد. با این حال، افراد شرکت کننده در گروه کنترل تغییر معناداری در مشکلات توأم با بیش فعالی – کمبود توجه (پرخاشگری – بیش فعالی، اضطراب و افسردگی، ناسازگاری اجتماعی، رفتارهای ضد اجتماعی و کمبود توجه) در مراحل پیش آزمون و پس آزمون نشان ندادند. **نتیجه گیری:** یافته‌ی پژوهش حاضر مشخص ساخت که بازی‌های حرکتی در کودکان مبتلا به بیش فعالی – کمبود توجه به بهبود نشانگان آن‌ها منجر می‌شود.

کلید واژه‌ها: اختلال بیش فعالی – کمبود توجه، نشانگان ADHD، بازی‌های حرکتی کودکانه.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
-------	------

فصل اول: شرح و بیان مسئله پژوهشی

۱	۱-۱- مقدمه
۲	۱-۲- تعریف مسئله و بیان سوالهای اصلی تحقیق
۸	۱-۳- اهمیت و ارزش تحقیق
۹	۱-۴- اهداف تحقیق
۹	۱-۴-۱- هدف کلی
۹	۱-۴-۲- اهداف اختصاصی
۱۰	۱-۵- فرضیه‌های یا سوالهای تحقیق
۱۰	۱-۵-۱- فرضیات اختصاصی
۱۰	۱-۶- واژه‌های کلیدی و تعاریف علمی و عملیاتی
۱۰	۱-۶-۱- تعاریف علمی
۱۲	۱-۶-۲- تعاریف عملیاتی

فصل دوم: پیشینه پژوهش

۱۳	۲-۱- مقدمه
۱۴	۲-۲- نشانه‌های اصلی اختلال نقص توجه-بیش فعالی
۱۴	۲-۲-۱- بی توجهی
۱۶	۲-۲-۲- بیش فعالی
۱۷	۲-۳- تکانشگری
۱۷	۲-۳-۲- شیوع
۱۸	۲-۴- شکل گیری اختلال نقص توجه- بیش فعالی
۱۸	۲-۴-۱- دوره‌ی حسی- حرکتی (نوزادی و خردسالی)
۱۸	۲-۴-۲- دوره‌ی پیش عملیاتی (کودکان پیش دبستانی)
۱۹	۲-۴-۳- دوره‌ی عملیات عینی (کودکان دبستانی)
۲۰	۲-۴-۴- دوره‌ی تفکر انتزاعی (نوجوانی)

عنوان

صفحه

۲۰	۴-۵-۲- در امتداد دوره تفکر انتزاعی (بزرگسالی)
۲۲	۵-۲- مشکلات تؤام با اختلال بیش فعالی - نقص توجه
۲۲	۵-۱- ناتوانی‌های یادگیری
۲۲	۵-۲- مشکلات اجتماعی
۲۳	۵-۳- مشکلات هیجانی
۲۴	۵-۴- مشکلات حرکتی
۲۴	۶-۲- سبب شناختی اختلال کمبود توجه - بیش فعالی
۲۵	۶-۱- عوامل ژنتیکی
۲۶	۶-۲- آسیب‌های مغزی
۲۷	۶-۳- عوامل نور و شیمیایی
۲۷	۶-۴- اشعه X
۲۸	۶-۵- عوامل مربوط به تغذیه
۲۸	۶-۶- عوامل روانشناسی
۲۹	۶-۷- عوامل روانی اجتماعی
۲۹	۷-۲- روبکردهای درمانی در درمان اختلال کمبود توجه - بیش فعالی
۳۰	۷-۱- دارودرمانی
۳۱	۷-۲- مداخله‌های رفتاری
۳۱	۷-۳- مداخله‌های شناختی رفتاری با کودک
۳۱	۷-۴- مداخله در سطح خانواده - آموزش والدین
۳۲	۷-۵- مداخله در سطح مدرسه
۳۲	۸-۲- تعریف بازی
۳۳	۸-۱- کاربردهای بازی در مدرسه
۳۴	۸-۲- فواید بازی
۳۴	۹-۲- مطالعات و تحقیقات انجام شده
۳۴	۹-۱- تحقیقات انجام شده در خارج از ایران
۳۷	۹-۲- تحقیقات انجام شده در ایران

عنوان

صفحه

فصل سوم: روش‌شناسی تحقیق

۳۹	۱-۳- مقدمه
۳۹	۲-۳- جامعه آماری تحقیق
۴۰	۳-۳- نمونه و روش نمونه گیری
۴۰	۴-۳- روش تحقیق
۴۱	۵-۳- متغیر های پژوهش
۴۱	۱-۵-۳- متغیر مستقل
۴۱	۲-۵-۳- متغیر وابسته
۴۱	۳-۵-۳- متغیر های کنترل شده
۴۱	۴-۵-۳- متغیر های کنترل نشده
۴۱	۷-۶-۳- ابزار گردآوری اطلاعات
۴۱	۱-۶-۳- پرسشنامه کانزز
۴۱	۲-۶-۳- پرسشنامه اختلالات رفتاری مایکل راتر
۴۲	۳-۶-۳- مصاحبه بالینی
۴۲	۸-۳- شیوه اجرا
۴۳	۹-۳- روش‌های آماری

فصل چهارم: تجزیه و تحلیل داده‌ها

۴۴	۱-۴- مقدمه
۴۴	۲-۴- ویژگی شرکت‌کنندگان
۴۶	۳-۴- یافته‌های توصیفی
۴۷	۴-۴- یافته‌های استنباطی
۴۷	۱-۴-۴- آزمون همسانی گروه‌های تجربی و کنترل در مرحله‌ی پیش آزمون
۴۷	۲-۴-۴- آزمون فرض‌ها

۴۷	۱-۲-۴-۴ فرضیه اول
۴۹	۲-۲-۴-۴ فرضیه دوم
صفحه	عنوان

۵۰	۳-۲-۴-۴ فرضیه سوم
۵۱	۴-۲-۴-۴ فرضیه چهارم
۵۲	۵-۲-۴-۴ فرضیه پنجم

فصل پنجم: بحث و نتیجه‌گیری	
۵۴	۱-۱- مقدمه
۵۴	۲- خلاصه پژوهش
۵۵	۳- یافته‌ها به تفکیک مراحل تحقیق
۵۵	۱-۳- پیش آزمون
۵۵	۲-۳- پس آزمون
۵۶	۴- بحث و نتیجه گیری پیرامون یافته‌های تحقیق
۵۶	۱-۴- بازی‌های حرکتی کودکانه باعث کاهش پرخاشگری - بیش فعالی می‌شود
۵۷	۲-۴- کاهش اضطراب و افسردگی متعاقب بازی‌های حرکتی از دیگر نتایج تحقیق است
۵۹	۳-۴- کاهش ناسازگاری اجتماعی و رفتارهای ضد اجتماعی از دیگر نتایج تحقیق است
۶۱	۴-۴- بهبود توجه از دیگر فواید انجام بازی‌های حرکتی در کودکان ADHD است
۶۴	۵- پیشنهادهای تحقیقی برای پژوهشگران آینده
۶۵	۶- پیشنهادهای کاربردی
۶۶	پیوست‌ها
۶۷	پیوست ۱. فرم رضایت نامه
۶۸	پیوست ۲. پرسشنامه کانرز فرم والد
۶۹	پیوست ۳. پرسشنامه راتر فرم معلم
۷۲	پیوست ۴. بازی‌های حرکتی کودکانه
۷۵	منابع و مأخذ

فهرست جدول‌ها

عنوان	صفحه
جدول ۲-۱- شکل گیری اختلال نقص توجه- بیش فعالی.....	۲۱
جدول ۳-۱- طرح تحقیق.....	۴۰
جدول ۴-۱- یافته‌های توصیفی شرکت‌کنندگان در دو گروه تحت مطالعه.....	۴۵
جدول ۴-۲- یافته‌های توصیفی نمرات خام خرد مقياس‌های تحت مطالعه.....	۴۶
جدول ۴-۳- آزمون همسانی گروه‌های تجرب و کنترل بر اساس تی مستقل در پیش آزمون.....	۴۷
جدول ۴-۴- خلاصه نتایج تحلیل واریانس مختلط دو عاملی بر روی نمرات خام خرد مقياس پرخاشگری بیش فعالی در مراحل پیش آزمون و پس آزمون در دو گروه تحت مطالعه.....	۴۸
جدول ۴-۵ - مقایسه میانگین نمرات خام خرد مقياس پرخاشگری- بیش فعالی بین دو مرحله‌ی پیش آزمون و پس آزمون در گروه‌های تحت مطالعه.....	۴۸
جدول ۴-۶- خلاصه نتایج تحلیل واریانس مختلط دو عاملی بر روی نمرات خام خرد مقياس اضطراب و افسردگی در مراحل پیش آزمون و پس آزمون در دو گروه تحت مطالعه.....	۴۹
جدول ۴-۷- مقایسه میانگین نمرات خام خرد مقياس اضطراب و افسردگی بین دو مرحله‌ی پیش آزمون و پس آزمون در گروه‌های تحت مطالعه.....	۵۰
جدول ۴-۸- خلاصه نتایج تحلیل کواریانس در مورد تأثیر بازی‌های حرکتی بر ناسازگاری اجتماعی در مراحل پیش آزمون و پس آزمون در دو گروه تحت مطالعه.....	۵۱
جدول ۴-۹- خلاصه نتایج تحلیل کواریانس در مورد تأثیر بازی‌های حرکتی بر رفتارهای ضد اجتماعی بین دو مرحله‌ی پیش آزمون و پس آزمون در گروه‌های تحت مطالعه.....	۵۱
جدول ۴-۱۰- خلاصه نتایج تحلیل واریانس مختلط دو عاملی بر روی نمرات خام خرد مقياس کمبود توجه در مراحل پیش آزمون و پس آزمون در دو گروه تحت مطالعه.....	۵۲

۱-۱) مقدمه

فصل اول

شرح و بیان مسئله پژوهشی

دنیای کودک سرشار از تحرک و نشاط است، اما اختلال بیش فعالی - کمبود توجه این مرز فطری و طبیعی تحرک را شکسته و به عنوان یک نابهنجاری روانی و رفتاری، مشکلات فراوانی را در زندگی روزمره کودک به وجود می‌آورد که نه فقط کودک بلکه خانه، مدرسه و جامعه را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

اختلال نقص توجه-بیش فعالی یکی از رایج‌ترین و عمومی‌ترین اختلال‌های رفتاری و مشکلات روانشناختی کودکان است. امروزه از میان اختلالات دوران کودکی، توجه زیادی از طرف متخصصین، معلمان و والدین به اختلال نقص توجه-بیش فعالی شده است. برای مثال در طی دهه‌ی گذشته این اختلال یکی از گسترده‌ترین اختلالات کودکی بوده که میزان مراجعه به مراکز درمانی به خاطر آن از سایر اختلالات دیگر بیشتر بوده است (عبدی و قوامی، ۱۳۸۸). در خصوص توجه فراوان به این موضوع می‌توان گفت اختلال نقص توجه-بیش فعالی برای بسیاری از دانش‌آموزان مشکلات قابل توجهی را بر عملکرد تحصیلی، شناختی، اجتماعی، هیجانی و سپس در بزرگسالی بر عملکرد شغلی و خانوادگی آنها ایجاد می‌کند. تشخیص و مداخله‌ی زود هنگام این اختلال به شناخت و درمان بسیاری دیگر از اختلالات هم‌بود همچون اختلال نافرمانی مقابله‌ای، اختلال سلوک، ناتوانی‌های یادگیری و مشکلات تحصیلی کمک می‌کند (علیزاده، ۱۳۸۶).

کودک پرتحرک فردی است که نسبت به سایر کودکان انرژی بیشتری دارد و نیاز دارد راهی برای به جریان انداختن این انرژی پیدا کند. انرژی و تحرک کودک پرتحرک را نمی‌توان سرکوب کرد اما تا حدودی می‌توان آن را تعدیل نمود یا به آن جهت داد (کلانتری، ۱۳۷۹).

در هر حال اختلال نقص توجه- بیش فعالی از گذشته مورد توجه بوده و در مورد آن نیز اصطلاح‌ها و همچنین علل گوناگونی ذکر شده است، ولی آنچه در این بین مهم می‌باشد این است که کودکان با اختلال نقص توجه- بیش فعالی از یک طرف فاقد مهارت‌هایی هستند که شاید بتوان گفت امروزه از مهمترین توانایی‌های کسب درست و کامل اطلاعات و دانش از جهان خارج محسوب می‌شود و این امر خود ممکن است باعث بروز مشکلاتی در زمینه اجتماعی، خانوادگی، اقتصادی و غیره شود. از طرف دیگر این کودکان مشکلات هیجانی- رفتاری مختلفی نیز مانند: پرخاشگری، اخلاق و خرابکاری، اضطراب و انگیزش اندک و عزت نفس پایین دارند (فیروزبخت، ۱۳۸۴).

این موارد می‌تواند برای کارکنان محیط‌های تربیتی، موسسه‌های مسئول نگهداری کودکان و خانواده‌های آنان چالش انگیز بوده و مشکلاتی را برای آنان ایجاد نماید. لیکن انتخاب روش مناسب برای کاهش نشانه-های این اختلال در کودکان اهمیت زیادی دارد و نقش مهمی در ادامه زندگی و عملکرد تحصیلی آنها بازی می‌کند.

امروزه از ورزش به عنوان یک راهکار مداخله‌ای برای تعدیل اختلالات رفتاری کودکان از جمله کودکان مبتلا به ADHD استفاده می‌شود. انجام پژوهش در این زمینه به توسعه راهکارهای مداخله‌ای مبتنی بر فعالیت بدنی کمک می‌کند. پژوهش حاضر نقش فعالیت بدنی بر بهبود نشانگان ADHD شامل پرخاشگری - بیش فعالی، اضطراب و افسردگی، ناسازگاری اجتماعی، رفتارهای ضد اجتماعی و کمبود توجه را اندازه‌گیری می‌کند.

۱-۲) تعریف مسئله و بیان سوال‌های اصلی تحقیق

بیش فعالی/ نارسایی توجه^۱ مجموعه‌ای از نشانگان است که کوتاهی دامنه توجه، مشکل در تمرکز، کنترل ضعیف تکانه و بیش فعالی را شامل می‌شود (محمد اسماعیل، ۱۳۸۰). این اختلال به عنوان یک مسئله برای روان‌پزشکان، روان‌شناسان، والدین و معلمان مطرح گردیده است، زیرا ویژگی‌های رفتاری کودکان مبتلا از قبیل ناتوانی در مهار رفتار حرکتی، نارسایی توجه، ناتوانی یادگیری، پرخاشگری، مشکلات تحصیلی،

^۱ Attention-deficit hyperactivity disorder

برانگیختگی و بی قراری حرکتی، معضل اساسی برای والدین، همسالان و متولیان آموزشگاهی به شمار می‌آید و به فرآیند تحول استعدادهای ذهنی و مهارت‌های اجتماعی- عاطفی خود کودک نیز آسیب جدی وارد می‌کند. به طوری که فراوانی مشکلات تحصیلی، هوشی، بزهکاری، افسردگی، عزت نفس پایین، اختلالات شخصیت، الکلیسم، سوء مصرف مواد، مشکلات زناشویی و شغلی در بزرگسالی این کودکان به طرز معنی‌داری از جمعیت عادی بیشتر است (مهری نژاد و همکاران، ۱۳۷۹).

سه نوع فرعی اختلال نارسایی توجه/ بیش فعالی وجود دارد: نوع بی توجه، نوع بیش فعال- تکانشگر و نوع مرکب (کاپلان و سادوک،^۱ ۲۰۰۳).

۱- نوع بی توجه در این نوع، فرد نمی‌تواند روی تکلیفی که به او می‌دهند و یا یک فعالیت خاص تمرکز داشته باشد. این دسته از افراد غالباً:

- توجه زیادی به جزئیات ندارند.

- بر کارهای مدرسه نمی‌توانند تمرکز داشته باشند.

- کارهای مدرسه و فعالیت‌های روزانه خود را در منزل تا آخر دنبال نمی‌کنند و آن‌ها را به پایان نمی‌رسانند.

- نمی‌توانند یک وظیفه یا تکلیف را تمام و کمال انجام دهند.

- اسباب بازی‌ها، کتاب‌ها و وسایلشان را اغلب گم می‌کنند.

۲- نوع تکانشی - بیش فعالی

این کودکان قبل از این که راجع به عملی فکر کنند، آن را انجام می‌دهند (تکانشی). کودک همیشه در حال انجام کاری می‌باشد. ممکن است سطح بیش فعالی با افزایش سن کاهش یابد.

مشخصه کودکانی که این اختلال را با هم دارند بدین گونه است:

- بی قراری و ناآرامی

- دویدن مداوم از سویی به سوی دیگر و یا بالا رفتن از چیزی.

- پر سر و صدا بازی کردن.

- بیش از حد صحبت کردن.

- پاسخ دادن ناگهانی و بدون فکر به پرسشی که هنوز تمام نشده است.

- عدم توانایی در صبر کردن برای نوبت خود.

- بدون اجازه وسط بازی دیگران پریدن.

- وسط صحبت دیگران پریدن.

۳- نوع ترکیبی

^۱ Kaplan & Sadock

در این نوع، کودکان نشانه‌هایی از هر دو نوع قبل را دارا می‌باشند. آن‌ها در توجه کردن، فعال بودن و کنترل تکانش‌های خود دچار مشکل هستند. البته گاهی تمام کودکان بی‌توجه هستند و یا اینکه بیش از حد فعالیت می‌کنند و حرکات تکانشی دارند.

اختلال نقص توجه_بیش فعالی، اختلالی عصبی تحولی است که بر ۳ تا ۷ درصد از کودکان اثر می-گذارد (انجمان روان‌پزشکی امریکا^۱، ۲۰۰۰). از سال‌های نخست قرن ۲۰، این اختلال به عنوان اختلالی عصب شناختی مورد مطالعه قرار گرفته است. بررسی‌های تصویرنگاری عصبی نشان داده است که کودکان با اختلال نقص توجه-بیش فعالی در مخچه و قطعه پیشانی که دارای کارکردهای اساسی در برنامه ریزی و سازماندهی، تصمیم‌گیری، ادراک زمان، بازداری^۲ و تفکر هستند، مشکل دارند (بارکلی^۳، ۱۹۹۸). معمولاً اختلال نقص توجه بیش-فعالی در کودکی تا نوجوانی و بیش از ۵۰ تا ۷۰ درصد موارد تا بزرگسالی ادامه می‌یابد. سن شروع این اختلال را پیش از ۵ یا ۷ سالگی تعیین کرده‌اند. ولی با این حال تعیین سن برای این اختلال کار دشواری است. بارکلی و بیدرمن^۴ معیار سن را در تشخیص اختلال نقص_توجه بیش فعالی مطالعه نموده و دریافتند که بر اساس ملاحظه‌های تجربی، تاکید بر ملاک قرار دادن ۷ سالگی در تشخیص، کاربردی ندارد (علیزاده، ۱۳۸۶).

شیوع این اختلال در ایالات متحده حدود ۷ درصد و در سطح بین‌المللی بین ۲ تا ۲۹ درصد گزارش شده است (بارکلی ۱۹۹۸). این اختلال به طور محتاطانه ۳ تا ۵ درصد کودکان مدارس ابتدایی را شامل می‌شود و در بعضی از شهرهای ایران شیوع سنجهی شده از جمله در شهرهای کرمان ۷ درصد، زاهدان ۸ درصد و کرمانشاه ۱۹/۵ درصد گزارش شده است (عزیزی و جاسمی، ۱۳۸۰). مدارک موجود نشان می‌دهد که شیوع اختلال کاستی توجه و بیش فعالی در کودکان به جنس نیز وابسته است و پسران ۳ تا ۱۰ برابر بیشتر از دختران تحت تأثیر این اختلال قرار می‌گیرند (کاپلان و سادوک، ۲۰۰۳).

دانش آموزان مبتلا به ADHD در معرض خطر مشکلات زیاد و متنوعی در حوزه‌های کارکردی هستند به نظر می‌رسد اگرچه این مشکلات به بی‌توجهی، تکانشگری و بیش فعالی مربوطند ولی خود به عنوان یک آهنربا برای سایر مشکلاتی که در برخی موارد شدیدتر از نقايس اساسی ADHD هستند عمل می‌کنند. نزدیک به ۸۰ درصد کودکان مبتلا به این اختلال مشکلاتی در عملکرد تحصیلی نشان می‌دهند (کانتول و

^۱ American Psychiatric Association

^۲ Inhibition

^۳ Barkley

^۴ Barkley & Biderman

یکر،^۱ ۱۹۹۱). نتایج مطالعات بلند مدت کودکان مبتلا به ADHD در نوجوانی و اوایل بزرگسالی نشان دهنده‌ی افزایش خطر شکست تحصیلی است که با نرخ بالاتر مردودی و اخراج از مدرسه نسبت به همسالان سنجیده می‌شود (بارکلی، فیشر و همکاران^۲، ۱۹۹۰). نوشه‌های پژوهشی همبستگی بالایی بین بیش فعالی و پرخاشگری را به خوبی ثبت کرده‌اند (لندا و ملیچ،^۳ ۱۹۸۲ به نقل از مور ۱۹۹۲). مشکلات پرخاشگری همراه با ADHD شامل مقابله با نافرمانی از دستورات مراجع قدرت، ضعف کنترل خشم، و خصومت کلامی است که در حال حاضر در روانپزشکی به عنوان اختلال بی اعتمادی مقابله‌ای طبقه‌بندی می‌شود (انجمان روانپزشکی آمریکا ۲۰۰۰). رفتارهای ضد اجتماعی جدی‌تر (مثلاً دزدی، مدرسه گریزی) توسط ۲۵ درصد یا بیشتر دانش آموزان مبتلا به ADHD نشان داده می‌شود (بارکلی، فیشر و همکاران ۱۹۹۰).

مشکل ADHD یکی از شایع‌ترین اختلالات روانپزشکی در بین کودکان است. از درمان‌های دارویی و درمان‌های روان‌شناختی به طور قابل توجهی برای درمان این اختلال استفاده شده و تاکنون تحقیقات زیادی در این رابطه انجام پذیرفته است. رویکردهای روان‌شناختی برای درمان اختلال نقص توجه – بیش فعالی بیشتر بر آموزش مهارت‌های ضروری برای توجه کردن، کنترل خود و کاهش یا بهتر کردن فعالیت‌های حرکتی شدید تاکید دارند (کندال، ۲۰۰۰ ترجمه رضا زاده، ۱۳۸۲). این درمان‌های محدود روان‌شناختی جوابگوی این مهم یعنی گشودن راهی برای کاهش دادن علائم این اختلال نبوده است. درمان دارویی این اختلال نیز شامل محرك‌های سیستم اعصاب مرکزی می‌باشد. در درجه اول دکستروآمفتامین برای کودکان زیر ۶ سال و متیل فندریت برای کودکان ۶ سال و بالاتر از رایج‌ترین داروها هستند، لیکن مصرف دارو به تنها‌یی به ندرت می‌تواند نیازهای درمانی کودکان مبتلا به این اختلال را برآورده کند و لازم است با دیگر مداخلات درمانی همراه گردد (کاپلان و سادوک، ۱۹۹۸؛ ترجمه پور افکاری، ۱۳۸۲). علاوه بر آن والدین تصور مثبتی از دارودرمانی ندارند، در تحقیق زارعی (۱۳۷۹) در مورد مقایسه‌ی تأثیر آموزش والدین و دارو درمانی بر کاهش علائم بیش فعالی کودکان، ۲۷ درصد والدین گروه دارودرمانی به روان‌پزشک و دریافت دارو برای کودکانشان امتناع کردند درمان‌های غیر دارویی همچون روان درمانی و مشاوره‌ی کودکان، با استفاده از شیوه‌های بازی درمانی، برای درصد قابل ملاحظه‌ای از کودکان، نتیجه بخش بوده است. هرگاه زبان کلامی برای ابراز افکار و احساسات کودکان کفايت نکند، درمانگران از بازی درمانی برای کمک به کودکان برای

¹ Cantwell & Baker

² Barkley, Fischer & et al

³ Landau & Milich

ابراز آنچه آنها را ناراحت کرده است، استفاده می‌کنند (جیل^۱، ۱۹۹۱). در بازی درمانی اسباب بازی‌ها مثل کلمات کودک و بازی زبان کودک است (لندرث^۲، ۲۰۰۲). تحقیقات مختلف، تأثیر بازی درمانی را در زمینه‌های اجتماعی، عاطفی، رفتاری و مشکل‌هایی که به محركهای تنفس‌زای زندگی همچون طلاق، مرگ، جابجایی، بستری شدن در بیمارستان، سو استفاده‌های جنسی و جسمی و خشونت خانوادگی مربوط می‌شود تایید می‌کند (پدرو کارل و ردی^۳، ۲۰۰۵). بازی درمانی رویکردی با ساختار و مبنی بر نظریه درمان است که فرایندهای یادگیری و ارتباط طبیعی و بهنجار کودکان را پایه‌ریزی می‌کند (کارمیخاییل^۴، ۲۰۰۶، لندرث، ۲۰۰۲، اوکانر و شافر^۵، ۱۹۸۳). قدرت درمانی که در بازی درمانی نهفته است به طرق گوناگون مورد استفاده قرار می‌گیرد. درمانگران از طریق بازی به کودکانی که مهارت‌های اجتماعی یا عاطفی‌شان ضعیف است رفتارهای سازگارانه تری را می‌آموزند (پدرو-کارول و ردی، ۲۰۰۵). رابطه‌ی حسن‌های که بین درمانگر و کودک در طول جلسه‌های بازی درمانی شکل می‌گیرد، تجربه‌ی مهمی را که برای درمان لازم است فراهم می‌کند (موستاکس^۶، ۱۹۹۷). بازی افکار درونی کودک را با دنیای خارجی او ارتباط می‌دهد و باعث می‌شود که کودک بتواند اشیای خارجی را تحت کنترل خود درآورد. بازی به کودک اجازه می‌دهد تا تجربیات، افکار، احساسات و تمایلاتی را که برای او تهدید کننده هستند نشان دهد (وتینگتون و همکاران^۷، ۲۰۰۸). بازی یک روش صحیح و درست برای درمان کودک است، زیرا کودکان اغلب دریان شفاهی احساساتشان با مشکل روبرو هستند. از طریق بازی، کودکان می‌توانند موانع را کاهش دهند و احساساتشان را بهتر نشان دهند. از طریق بازی کودک می‌تواند مهارت‌های کنترل خود را بهتر فراگیرد. مک گیو^۸ (۲۰۰۰) تأثیر بازی درمانی را در کاهش مشکلات رفتاری، افزایش سازگاری رفتاری و عاطفی، بهبود مفهوم خود و افزایش خود کنترلی بررسی کرده است این پژوهش که بر روی کودکان پیش دبستانی انجام شد، تغییر معناداری از لحاظ آماری نشان نداد ولی تمایلات مثبت در رفتار کودکان، خود کنترلی و مفهوم خود در کودکان گروه آزمایشی مشاهده گردید. باگرلی و پار کر^۹ (۲۰۰۵) بیان کردنده که بازی درمانی بر یادگیری، خود کنترلی، مسئولیت، ابراز احساسات، احترام گذاشتن، پذیرش خود و دیگران، بهبود مهارت‌های اجتماعی، عزت نفس،

¹ Jill

² Landreth

³ Pedro-Carrpll & Reddy

⁴ Carmichael

⁵ Shawfer

⁶ Moustakas

⁷ Wethington& et all

⁸ McGive

⁹ Baggerly, Parker

کاهش افسردگی و اضطراب مؤثر است. لندرت، ری و براتون^۱ (۲۰۰۹) بیان می‌کنند بازی درمانی کودک محور تأثیر مثبتی بر روی رفتار و هیجانات دارد.

معلم یا مربی می‌تواند با استفاده از بازی در آرام ساختن و متمرکز کردن کودکانی که بیش از حد ناآرام، بی‌توجه و شلوغ هستند اقدام نماید. در بازی فرض بر این است که اگر کودک در تمرینات آزمایشی موفق عمل کند در موقعیت‌های واقعی نیز موفق خواهد بود (کرتی^۲، ترجمه تن‌ساز، ۱۳۷۳). بازی نه تنها بر رفتارهای هوشمندانه و قابل مشاهده کودک اثر دارد، بلکه بر ساخت فیزیولوژیکی مغز نیز تأثیر غیر قابل انکاری دارد (موثقی، ۱۳۸۰).

با توجه به این شواهد و تأثیر فعالیت‌های بدنی بر کاهش نشانگان ADHD تا کنون به اعمال این تأثیر از طریق بازی‌های حرکتی کودکانه توجه کافی نشده و تحقیقات موجود داخلی بیشتر به بررسی بازی‌های با رویکرد شناختی- رفتاری (سیما جنتیان و همکاران ۱۳۸۵) و تمرینات ادراکی- حرکتی (فائزه دهقان و همکاران ۱۳۸۹) پرداخته‌اند و چندان به حرکت که عامل تأثیرگذار در این اختلال است توجه کافی نشده و عناصر شناختی در این پژوهش‌ها بر عوامل حرکتی غلبه داشته‌اند. از طرفی مطالعات خارجی انجام شده بر تأثیر مثبت بازی (بلین^۳؛ ۱۹۹۹؛ ری، شاتل کورب و سای^۴؛ ۲۰۰۷؛ شاتل کورب و ری ۲۰۰۹). و تأثیر^۵ فعالیت‌های هوازی (آلیسون^۶ و همکاران ۱۹۹۵؛ مک کوئین^۷؛ ۲۰۰۳؛ مدینا و همکاران ۲۰۰۹؛ گپین و ایتنر^۸؛ ایتنر^۹؛ ۲۰۱۰؛ گپین، جفری و ایتنر ۲۰۱۱) بر کاهش علائم و نشانگان ADHD تاکید داشته‌اند. تحقیقات مذکور نیز یک اشکال عمدۀ دارند و آن اینکه در این تحقیقات بیشتر بر دویدن تاکید شده در حالی که حتی با وجود اثرات مثبت دویدن‌های طولانی بر بهبود این اختلال، به دلیل عدم جذابیت و تنوع، کودکان علاقه‌ی زیادی به دویدن ندارند. به همین دلایل و با توجه به کمبود اطلاعات مفید در خصوص تأثیر بازی‌های حرکتی و از آنجا که کودکان علاقه و انگیزه‌ی بیشتری به انجام فعالیت از طریق بازی خواهند داشت تحقیق حاضر بر آن است که به بررسی این مطلب پردازد که آیا بازی‌های حرکتی کودکانه بر بهبود نشانگان این اختلال در

¹ Ray, Bratton

² Cratty

³ Blin

⁴ Ray, Schottelkorb & Tsai

⁵ Allison

⁶ McKune

⁷ Medina & et al

⁸ Gapin & Etnier

کودکان مبتلا تأثیر می‌گذارد؟ چنانچه انجام بازی‌های حرکتی کودکانه در کاهش نشانگان اختلال کمبود توجه-بیش فعالی موثر باشند، می‌توان اجرای آنها را در مراکز آموزشی و درمانی توصیه کرد.

۱-۳) اهمیت و ارزش تحقیق

اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی یکی از اختلال‌های متداول دوران کودکی است که میزان مراجعه به مراکز درمانی به علت آن از تمامی اختلال‌های دیگر بیشتر است. بیش از ۶۰ درصد کودکان دارای اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی به داشتن مسائلی در زندگی آینده ادامه می‌دهند (علیزاده ۱۳۸۳). البته میزان شیوع درجات خفیف‌تر آن بیشتر از این حد است و پسران ۹ تا ۳ برابر بیشتر از دختران مبتلا می‌شوند (کاپلان و سادوک ۲۰۰۳، ترجمه رفیعی و سبحانی، ۱۳۸۲). کودک بیش فعال اصولاً از پیش از تولد به این اختلال مبتلا است و در صورتی که خدمات مناسب را دریافت نکند، ناتوانایی‌های قابل توجهی در زمینه عملکرد شناختی، اجتماعی، هیجانی و خانوادگی در آنها ایجاد خواهد شد. تا چند سال پیش، بسیاری از صاحب‌نظران بر این باور بودند که اختلال نقص توجه-بیش فعالی در سال‌های پیش از نوجوانی ازین می‌رود. نتایج پژوهش‌ها نشان داده است که آثار این اختلال در عملکرد تحصیلی و توجه، تا اوخر سال‌های نوجوانی باقی می‌ماند. امروزه مشخص شده است که ۳۰ تا ۷۰ درصد افراد با اختلال نقص توجه-بیش فعالی، ویژگی‌های بالینی این اختلال را همچنان تا سال‌های بزرگسالی نشان می‌دهند و بر عملکرد شغلی و زناشویی آنان تأثیر می‌گذارد (علیزاده، ۱۳۸۴). ویژگی‌های این بزرگسالان عبارتست از: ضعف حافظه، مشکل در تمرکز، فقدان سازمان دهی، مشکل در خود نظم دهی، تکانشگری، اعتماد به نفس پایین، بی‌قراری ذهنی، ناکامی‌های اجتماعی و کمبودهایی در مهارت‌های اجتماعی (والدیزان و ایزاگوری ۲۰۰۹). شیوع بالای اختلال بیش فعالی-کمبود در خطر ابتلا بیشتر این کودکان به سایر اختلالات روانی و نیز تبدیل شدن آن به دیگر اختلالات رفتاری دوره نوجوانی، اختلال شخصیت ضد اجتماعی، سوء استفاده از مواد و الکلیسم بر لزوم مداخله زودتر در جهت درمان این اختلال تاکید می‌کند. بنابراین هر نوع مداخله درمانی در درمان این اختلال از اهمیت بسزایی برخوردار است تا از شدت علائم کاسته شود و مبتلایان در زمینه‌های شخصی، تحصیلی و اجتماعی در آینده دچار مشکل نشوند (علیزاده ۱۳۸۳).

روان‌پزشکان و روانشناسان بالینی از درمان‌های دارویی و درمان‌های شناختی برای درمان اختلال بیش فعالی-نقص توجه استفاده کرده‌اند، اما هنوز روش درمانی قطعی خاصی برای این اختلال توصیه نشده است.

^۱ Valdizan & Izquierri